

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 7. Donatistarum Crudelitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V.
A. C. 406.

§. VII.

Donatistarum Crudelitas.

Legati Concilii Carthaginensis, quæ
Sup. XXI. 26. Junii anno 404. celebratum,
§. 53. Regiam Imperatoris Honorii pervenientem
*Aug. ad Bo-*tes, ut potentissimum Tutamen conseruare
nif. ep. 185. Donatistas poscerent, mirati sunt, quod
al. 50. c. 7. sibi plura concessisse Augustum, quam
petituri erant. Quippe jusserrat promulgari Legem, qua omnes Donatistas
pendendam auri multam, Episcopiam
tem eorum, & Ministri ad Exilium
nabantur. **C**rudelitas, qua in Catholicos
sævierant, huic Legi edendæ ante
dederat. Servus Episcopus Tuber
canus restitutionem cuiusdam loci
cont. Cresc. Donatistis occupati, Judicio postulatus
c. 43. Jamque utriusque Partis Mandatarii Pro
consulis Sententiam in dies expectabantur.

tissimo Archiepiscopo Viennensi sublatos omnes
optamus, veritas tamen inconcussa stat, a S. Hieronymo propugnata, Vigilantium, Intercessione
& invocationem SS. per IESU Christi merita negantem, fuisse Hæreticum ab Ecclesia Catholica ante duodecim Sæcula damnatum, & Dominum nostrum Interpretem Protestantem, dum Fleurii verba reddidit: So sehr war sie (Dogma Vigilantii) der Tradition der allgemeinen Christlichen Kirche zuwider, suo se calamo regulare. pag. 105.

cum ecce Donatistæ derepente in Epis- Sæculum V.
copi Civitatem irrumpunt armati. Ipse A. C. 406.
præcipitata fuga ægre salutem invenit, at
Parentem ejus Presbyterum Senio gravem
captum tam barbare mulctarunt, ut pau-
cos intra dies Spiritum reddiderit. Cum
etiam Donatistæ Ecclesiam Ditionis, quæ
Calviana dicebatur, occupassent, Maxi-
mianus Episcopus Catholicus Bagajanus
ejusdem Restitutionem in Judicio obti-
nuerat. Adsunt Donatistæ, Episcopum
in eadem Ecclesia ad Altare Sacris facien-
tem invadunt. Is, ut irruentium furori
se subduceret, sub Altare irrepsit; illi Al-
tare, quod ligneum fuit, confringunt, at-
que arreptis tabulis, fustibus, & armis
variis virum Sanctum feriunt; locus to-
tus ejus cruento respersus. Plurimum
cruoris fluebat ex vulnere, quod ictus
pugione prope inguen receperat, cumque
pronum in terra seminudum, & semi mor-
tuum raptarent, coenum & pulvis plagæ
adhærens sanguinis fluxum cohibuit.
Tandem Donatistis recendentibus Catho-
lici exanime, ut credebant, corpus ca-
nentes Psalmos asportant. Redeunt Do-
natistæ furiose indignantes, corpus Ca-
tholicis, quos facile, quia ipsi numero su-
periores, fugant, & verberibus mulctant,
eripiunt, multis ictibus fodiunt, & occi-
sum putantes noctu ex alta turri præci-
pitant. Cecidit in subjectum simetum,
jam

Sæculum V. jam in pulveres redactum, ubi anima
A.C. 406. pos, & cum morte luctans jacuit.

pauper illic transiens, cum alvi nec-
tas eum subsistere coegisset, subito o-
poris humani aspectu exhorruit; vi-
uxorem, lucernam habentem, quæ
pter honestatem aliquot passus abe-
ravit. Tum cognoscit jacentem Episcopum
uxore operam jungente in domum su-
mum detulit; sive eum Misericordia, sive
celli spes moverit, volens eum Catholi-
cismum vel vivum vel mortuum reddere.

Maximianus hoc modo morti erexit
& cura diligenter adhibita sanatus in la-
tiam, & Honori Imperatoris Aulam de-
latus est, ubi Servum Tubursicanum
venit, & quosdam alios, paria fadu-
a Donatistis passos. Hic sine vita pa-
culo ad suos redire non licebat. Pre-
mis Maximiani fors omnes movebat
quippe occisus credebatur, & profecto
cicatrices immanes, quas in corpore is-
rebat, demonstrabant, non sine causa mo-
tuis fuisse annumeratum. Hujus rei fa-
ma mare transvolaverat, omnesque Cu-
cumcellionum, & Donatistarum cruda-
tati non sine horrore indignabantur.

§. VIII.

Leges contra Donatistas late.

L. 38. Cod. Itaque Imperator Honorius Edictum da-
Th. de Har. tum Ravennæ, quam urbem in Seden-
Regiam